

Ruh'un armağanını alın (1.Korintililer 12:4-11)

Tanrı yaşıyor. Tanrı gözle görünmediği için insanlar kolayca O'nu felsefesal bir varlık olarak düşünebilirler. Ama Tanrı yaşıyor ve çalışıyor. Tanrı Musa aracılığıyla İsrail'e kendisini gösterdi. İsrail Tanrı'yı görmüş olan Musa'nın sözünü işiterek Tanrı'ya tapındılar. Musa'ya görünmüş olan Tanrı kendisini İbrahim'in Tanrısı, İhsak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı olarak tanıttı (Mısır'dan Çıkış 3:15). Ama Musa'nın gördüğü Tanrı aslında melekti (Elçilerin İşleri 7:30-35).

Zaman gelince Tanrı kendi bağrında biricik kalan Oğlu'nu dünyaya gönderdi. Biri eğer "Siz Tanrı'yı gördünüz mü?" diye sorarsa biz bütün canımızla 'evet!' diyebilmemiz lazım. İsa'nın sözleri ve işlerinin hepsi Baba Tanrı'dandı (Yuhanna 14:10-11). O sonsuzluktan beri Tanrı'nın içindedir ve Tanrı'yla birlikte gök ve yeri yaratan yaratıcı olarak Tanrı'yı gördü ve Tanrı'nın sözünü işitti.

Melek olsada Tanrı hakkında her şey bilemez. Ama Tanrı'nın Oğlu olan İsa Tanrı'yı tanıdı ve Tanrı'yı gösterdi. Ama artık İsa göktedir, şimdi artık kimse Tanrı'yı göremez. Ama İsa'yı görüp işitmiş olanların yazdığı Kutsal Kitap artık dünyadadır. Kutsal Kitap aracılığıyla İsa'yı tanımakla İsa'yı direkt görüp işiterek tanımak birbirinden farklı değildir. Kutsal Ruh sayesinde bu mümkün oluyor.

Tanrı'nın sözü Kutsal Ruh aracılığıyla ruhumuza giriyor. Tanrı'nın sözünü Kutsal Ruh'la almayan kafasıyla alanlar tam bir imana sahip olamaz. Bazı insanlar 'Ruh'un sesini duydum' diyerek Kutsal Ruh'a falcı olarak davranıyorlar. Ve bazı insanlar kendisi Ruh'un gücüyle insanların geleceğini biliyormuş gibi davranıyorlar. Kutsal Ruh kendiliğinden konuşmaz (Yuhanna 16:13). Kutsal Ruh İsa'nın sözünü hatırlatıyor (Yuhanna 14:26).

İmanımızda Ruh'un tanıklığı vardır. İçinde tanıklık olmayan insanlar bütün hayatı boyunca kilise hayatını sürdürdükten sonra dünyadan ayrılırken 'Tanrı varsa beni kurtar' diye yalvarıyorlar. Acaba öyle insanlar kurtulabilir mi?

Tanrı'ya yararsız kişi olmamak lazım. Matta 25:30'da "Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır" diye söyledi. Biz Tanrı tarafından kullanılmamız lazım. Bizim sonsuza kadar kalacağımız yer bu dünya değildir. Biz ilerde bu dünyadan ayrılıp Rab ile yüceltileceğiz.

1.Korintililer 12:4-5 "Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir. Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir" diye söyledi. Ruh'un çeşit çeşit armağanları vardır. Ama bunların hepsi Ruh'un yaptığı işlerdir. Kilisede de çeşit çeşit işler vardır. Pastör, görevliler, ilahi grubu gibi çeşit çeşit görev yapanlar var ama bunların hepsi Rab'bin kulladıklarıdır. Kutsalların İsa Mesih'e 'Rab' diye çağrılmaları da kendisi O'nun kulu olduğunu ikrar ederek kendisine verilen işlerin O'nun verdikleri olduğunu kabul etmektir.

1.Korintililer 12:6 "Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır" diye söyledi. Kutsalların Rab'bin gününde kiliseye gelerek hizmet etmeleri sadece değil normal gününde iş yerinde para kazanmaları da kilise için gerekiyor. Tanrı'nın bakış açısında biri Tanrı'nın egemenliğine yararlıysa Tanrı onu zenginleştirecektir. Ama yararsız, iki yüzlüyse yardım etmeyebilir.

1.Korintililer 12:7 "Herkesin ortak yararı için herkese Ruh'u belli eden bir yetenek veriliyor" diye söyledi. İmanı varsa tecrübesi olmalı, büyümelidir. Ne yazık ki birçok insan Ruh'un armağanlarını aldıktan sonra bunu devam ettirmek yerine yoldan sapıyorlar. 'Göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur' ayetini derin düşünmemiz lazım (İbraniler 6:1-7).

Benliğin tutkusunun peşinden koşarak tekrar dünyaya sürüklenmemeliyiz. ‘Pazar günü kilisede oturduğu için Tanrı onu kabul eder’ diye düşünmemek lazım. Balıkçı ağdaki balıklardan işe yarayan balıkları kaplara koyar ama yaramayanları atar, çiftçi buğdayı toplayıp ambara yığar ama samanı sönmeyen ateşte yakar. Aynı şekilde Rab Rab’bin adını çağırınlar arasında yararsız kişileri ayıracaktır. Biz ne yapsak Tanrı’nın ilgisini çekebileceğimizi, ne yapsak Tanrı’yı hoşnut edebileceğimizi düşünmemiz lazım.

1.Korintililer 12:8 “Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruh`tan bilgi iletme yeteneği” diye söyledi. İnsanlara Tanrı’nın sözünü öğretirken yara bırakmamak için bilgece konuşma yeteneği gerekir. Burada bilgi iletme yeteneği derken bilgi objektif olmalı, ve bunun için canını bile verebilmesi lazım. Kendisi tanıklık edemediği bilgiyi başka insanlara iletmez. Dolayısıyla biz Tanrı’nın işini Kutsal Ruh aracılığıyla yapmamız lazım.

1.Korintililer 12:9-10’da “Birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor” diye yazılmıştır. ‘Peygamberlikte bulunma’ derken bu falcılık değildir. Eski antlaşma kitabında yazılan sözlerin hepsi temel olarak İsa Mesih’le ilgili peygamberliktir. İsa kendisi de bütün peygamberler ve Kutsal Yasa’nın peygamberlikleri İsa Mesih’i dünyaya tanıtmış olan vaftizci Yahya’le bittiğini söyledi (Matta 11:13). Kutsal Ruh geldikten sonra peygamberlik derken artık İsa Mesih bütün peygamberlikleri yerine getirdiğine dair tanıklık sözüdür.

Bazı insanlar görüm görmek isterler. Böyle insanlar ‘sadece merak ettiği için mi?’ yada ‘başka insanların yapmadıkları şeyleri tecrübe ederek gururlanmak için mi?’ diye kendi kendine sormak lazım. Sadece görüm görmek kendisi faydalı olmayabilir. Bunu faydalı bir şekilde kullanmak için ruhları ayırt etme armağanı gerekir.

Tanrı bize çeşitli armağanları vermek ister. Bunu alabilmemiz için Kutsal Ruh’un önünde alçakgönüllü olmamız lazım. “Ben bilinmeyen dillele konuşma armağanını aldım. Ama bir şey yok ki, gerek yok” diyerek Kutsal Ruh’u ihmal edenlere Kutsal Ruh acaba kendisini gösterir mi? Tanrı’ya yararsız kişi olmamak için biz Kutsal Ruh’la mutlu olmak lazım.